

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa M. C.
przeciwko Przedsiębiorstwu A. Spółce Akcyjnej w K.
o udzielenie zabezpieczenia roszczenia,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 maja 2013 r.,
zażalenia powoda
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 22 stycznia 2013 r.,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 22 stycznia 2013 r. Sąd Apelacyjny uchylił postanowienie Sądu Okręgowego w L. z dnia 31 lipca 2012 r i przekazał wniosek o zabezpieczenie powództwa sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Sąd Apelacyjny wskazał, że niewystarczające uzasadnienie skarżonego postanowienia uniemożliwia dokonanie kontroli instancyjnej, a to uzasadnia wniosek o nierozpoznaniu przez Sąd Okręgowy istoty wniosku.

W zażaleniu na postanowienie Sądu Apelacyjnego, wnioskodawca M. C. podniósł, że zgodnie z treścią art. 394¹ § 1¹ k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., w postępowaniu zabezpieczającym dopuszczalne jest zażalenie na orzeczenie sądu drugiej instancji uchylające orzeczenie sądu pierwszej instancji i przekazujące sprawę do ponownego rozpoznania. Zarzucił naruszenie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. przez błędną wykładnię i przyjęcie, że sąd pierwszej instancji nie rozpoznał istoty sprawy. Podniósł zarzut naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 k.p.c. poprzez ich błędną wykładnię w następstwie uznania, że do uzasadnienia postanowienia w postępowaniu zabezpieczającym stosować należy w pełni rygory odnoszone do uzasadnień postanowień zapadłych w postępowaniu rozpoznawczym. Wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania i zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na zażalenie obowiązany zarzucił, że jest ono niedopuszczalne, wniósł o odrzucenie zażalenia i orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego, a w przypadku przyjęcia zażalenie do rozpoznania, wniósł o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394¹ § 1¹ k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji, na podstawie art. 386 § 2 lub § 4 k.p.c., wyroku sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Dopuszczalność zażalenia dotyczy tylko wyraźnie wskazanego w art. 394¹ § 1¹ k.p.c. rozstrzygnięcia, które zapada po rozpoznaniu apelacji. Zażalenie

przysługuje niezależnie od przedmiotu sprawy oraz wartości przedmiotu zaskarżenia.

Na podstawie art. 13 § 2 przepis art. 394¹ § 1¹ k.p.c. ma zastosowanie w postępowaniu nieprocesowym w odniesieniu do stosownych postanowień co do istoty sprawy, będących odpowiednikiem wyroków w postępowaniu procesowym. Postanowieniami co do istoty sprawy w postępowaniu nieprocesowym są postanowienia rozstrzygające kwestie merytoryczne. Od postanowień tych, także niekończących postępowania w sprawie, przysługuje apelacja chyba, że na takie postanowienie ustawa dopuszcza zażalenie.

Na postanowienie sądu pierwszej instancji w przedmiocie zabezpieczenia przysługuje na podstawie art. 741 k.p.c. zażalenie. Stosownie do art. 394¹ § 2 k.p.c. postanowienie sądu drugiej instancji wydane na skutek zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji nie podlega zaskarżeniu do Sądu Najwyższego.

Z tych względów wniesione zażalenie podlegało odrzuceniu (art. 397 § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 i art. 373 k.p.c.). Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zabezpieczającego, obejmujących koszty niniejszego postępowania zażaleniowego, należy do orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie (art. 108 § 1 k.p.c.).